

tageren, og der skal derfor ikke ske indeholdelse i disse. Beløb, der er godtgørelse for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, skal ifølge ligningslovens § 9, stk. 3, sidste pkt., ej heller tages i betragtning ved opgørelsen af lønindtægten i det omfang, de er medgået til dækning af den skattepligtiges merudgifter ved rejsen m. v., og der skal derfor ikke ske indeholdelse i denne del af godtgørelsen. Den del af godtgørelsen, der ikke medgår til dækning af merudgifterne ved rejsen m. v., er derimod skattepligtig indkomst for modtageren og må anses som A-indkomst efter den her omhandlede bestemmelse; skulle det vise sig uhensigtsmæssigt at kræve indeholdelse i sådanne indkomstbeløb, vil det eventuelt med hjemmel i § 44, stk. 1, kunne bestemmes, at foreløbig beskatning af disse indtægter skal ske efter reglerne om B-indkomst.

Om indeholdelse i drikkepenge og lignende ydelser er særlige regler givet i forslagets § 48.

ad nr. 2. De her omhandlede ydelser vil normalt ligesom lønindtægt i alt væsentligt være nettoindtægt for modtageren. Bestemmelsen får, for så vidt angår medhjælp for bestyrelser m. v., selvstændig betydning i de tilfælde, hvor der ikke foreligger et egentligt tjenesteforhold; der skal dog i disse tilfælde foreligge et sådant fastere tilknytningsforhold, at der kan tales om en „medhjælp“ for bestyrelser m. v., og en rent lejlighedsvis ydet bistand fra f. eks. en sagfører eller en revisor, vil falde uden for bestemmelsen, således at der i så fald bliver tale om B-indkomst. Endvidere skal efter bestemmelsen honorarer og lign., der udbetales for medlemskab af de her omhandlede sammenslutninger, jfr. straks nedenfor, anses for A-indkomst. Indeholdelse skal foretages i den samlede godtgørelse, dog at godtgørelse af udgifter i henhold til statsskattelovens § 5 d eller den i ligningslovens § 9, stk. 3, sidste pkt., omhandlede godtgørelse for merudgifter til rejse også i denne forbindelse er undtaget fra indeholdelse.

De sammenslutninger m. v., der er tale om i bestemmelsen, er bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd o. lign. Om de pågældende sammenslutninger virker inden for private organisationer, f. eks. aktieselskaber, eller der er tale om offentlige råd o. lign., er uden betydning, ligesom det i sidstnævnte tilfælde er uden betydning, om der er tale om frivilligt medlemskab, eller dette f. eks. beror på et offentligt ombud.

ad nr. 3. Med pension og ventepenge sidestilles „lignende skattepligtige ydelser“, når disse har sammenhæng med et tidligere tjenesteforhold. Der er herved i første række tænkt på ydelser, som uden

at blive benævnt pension eller ventepenge som løbende ydelser udbetales fra en virksomhed til personer, der tidligere har været ansat i virksomheden eller til sådanne personers pårørende. Godtgørelser i anledning af fratræden af stilling falder uden for såvel denne bestemmelse som de øvrige bestemmelser i § 42, idet sådanne godtgørelser er omfattet af § 2, nr. 9, i lovbekendtgørelse nr. 210 af 18. juni 1964 om særlig indkomstskat m. v.

ad nr. 4-6. Ud fra de foran omtalte synspunkter er også de her omhandlede ydelser foreslået behandlet som A-indkomst. Det må herved erindres, at en del ydelser, der ydes af sociale hensyn, er undtaget fra beskatning, enten i henhold til skatte-lovgivningen, jfr. således visse af de i ligningslovens § 7 omhandlede ydelser, eller i henhold til lovgivningen i øvrigt; jfr. f. eks. § 93 i lov nr. 356 af 27. december 1958 om boligbyggeri, hvorefter de i henhold til nævnte lov ydede huslejetilskud er fritaget for indkomstbeskatning. I sådanne ydelser skal indeholdelse følgelig ikke foretages. Selv om ydelsen er skattepligtig, betyder dette dog ikke, at der altid vil blive foretaget indeholdelse. Hvor de omhandlede ydelser er de skattepligtiges eneste indkomst, vil reglerne om personfradrag ofte bevirke, at der ikke bliver tale om at foretage indeholdelse.

ad nr. 7. Det er alene de i § 5 i renteforsikringsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 376 af 30. december 1964, omhandlede udbetalinger, der skal anses som A-indkomst, d. v. s. sådanne udbetalinger, der skal henregnes til den skattepligtige indkomst. Som A-indkomst skal herefter navnlig anses løbende udbetalinger fra pristalsreguleret alderdomsopsparring og fra renteforsikringer, herunder sådanne arverenter og annuitetsforsikringer, der efter denne lovs bestemmelser skal anses som renteforsikringer, samt visse bonusudbetalinger i henhold til renteforsikringer. Opkrævningen af den særlige 25 (35) pct.-afgift vedrørende de i nævnte lovs § 6 omhandlede udbetalinger og dispositioner falder uden for nærværende lovforslags rammer.

ad nr. 8. Foruden de af bestemmelsen i § 42 udtrykkeligt omfattede indtægtsarter skal efter forslaget også andre indtægter efter finansministerens nærmere bestemmelse kunne henregnes til A-indkomst, især sådanne som i lighed med de foran nævnte må antages i det væsentlige at udgøre en nettoindtægt for erhververen. Som eksempel herpå kan nævnes visse former for forfatterhonorarer, licensindtægter o. lign., der altså kan gøres til genstand for indeholdelse, såfremt dette bestemmes af finansministeren.